

Niečo na záver

A opäť sme o rok starší...

(alebo príhovor pani riaditeľky na úvod školského roku)

1. september 2004. Deviaty prvý september, deviaty rok existencie školy, rok definitívny. To, o čom sme snívali, sa splnilo. Týmto školským rokom sa stávame plne organizovanou základnou deväťročnou školou.

V rukách držím detskou ručičkou napísaný list.

Písmo na ňom je kostrbaté, prvrácke, slniečko a kvietky nakreslené fixkami už vyšedevené. Tento list má pre mňa nesmiernu cenu. Dal mi ho človek, ktorého si nesmierne vážim. Naša prvá žiačka Lenka Štípalová. Keď som jej v roku 1997 odovzdávala záverečné prvrácke vysvedčenie, ona mne podala tento list. Je na ňom napísané:

Milá pani učiteľka Hanka. Prajem tejto škole, aby ste to dotiahli až do 9. Od Lenky

Vedeli sme vtedy presne čo chceme, ale nevedeli sme, čo bude. Mnohí pochybovali a nedôverčivo krútili hlavami. Roky utiekli ako voda a slová spreď deviatich rokov sú dnes aktuálne. Vďaka všetkým tým, ktoré mi dôverovali, pomáhali mi a podporovali ma, vďaka rodičom, ktorí nám zverili to najcennejšie sme to dokázali. A ten sľub, ktorý som dala Lenke za všetkých nás v ten deň, keď mi odovzdala svoje pranie, sme splnili.

pani riaditeľka Hanka

Časopis Zvonček TABA vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@szsbellamosmt.edu.sk

OBJEDNÁVKA ČÍSLA 2 – Výherné objednávky prijímame do 10. októbra

- Objednávam si Zvonček TABA č.2 – meno:.....
- Str. 9 Žiaci - Kto to je? -.....
- Str. 9 Kto je to? – Učitelia -
- Str. 23 Omal'ovánka – Nezabudnite prvostupniari ukázať vmaľovaný obrázok...
- Str. 24 Sladkosť za názov knihy -.....
- Str. 32 Utečenec-.....Detektív-.....
- Str. 32 Stroj času -.....
- Str. 33 Krížovka J. Valáška-.....
- Str. 33 Päťsmerovka -..... Word search -.....
- Str. 34 Sladká matematika odovzdať pani učiteľke Majke
- Str. 34 Informatika odovzdať pani učiteľke Zuzke
- Čo sa ti vo Zvončeku najviac páčilo? 1-.....
- 2-.....
- 3-.....

Zvonček 1

September 2004

Číslo 1/ročník 3

Cena: 15 SK

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA

Čo vám prinášame

Úvodny úvodníkovi bývajú niekedy veľmi ťažké – ako napísať niečo, čo zaujme; niečo, čo nebolo už niekoľkokrát napísané...? Ako napísať niečo, čo vás prinúti dočítať tieto riadky dokonca? Ťažko nájsť na tieto otázky odpoveď... Každopádne, okolo nás naplno žije prvý školský mesiac – a preto sa aj na svet prihlásilo prvé číslo nášho - vášho Zvončeka. Je zas o čosi iné, ako tie predtým. Tak čítajte. A kupujte Zvonček celý rok...☺ p. uč. Zuzka

OBSAH

str. 1	Titulná strana
str. 2	Čo vám prinášame
str. 3	BellAmos – Hlavné správy
str. 4 – 8	Žiaci z BellAmos
str. 9	Žiaci – Kto to je?
str. 9	Kto je to? - Učítelia
str. 10 – 13	Bližšie k učiteľom
str. 14 – 15	BellAmoSprávy
str. 16	Okamihy z histórie školy
str. 17	...každý je v niečom najlepši...
str. 18	Riport
str. 19	Rozhovor s... Nocadeň
str. 20 – 21	BellAmosPlagát – Nocadeň
str. 22	Rozprávka – O Potmešilkoch...
str. 23	Omaľovánka
str. 24	Čítam – čítaš – čítame
str. 24	Sladkosť za knihu
str. 25	Počítače
str. 26	Ex
str. 26	Filmy
str. 27	Prázdňinová galéria
str. 28 – 31	Prázdňinové príbehy
str. 32	Detektívky
str. 32	Stroj času
str. 33	Zábava
str. 34	Sladká matematika, Informatika
str. 35 – 37	Šport BellAmos
str. 38	BellAmos – Oznamy
str. 39	Reklama
str. 40	Niečo na záver

Pikroška na úvod

Viete o tom, v ktorej triede je rovnaký počet chlapcov a dievčat? A viete, v ktorej triede je počet chlapcov oveľa vyšší ako počet dievčat?

Odpoveď na prvú otázku je – 4. S. V Triede Malého princa je šesť dievčat a šesť chlapcov. Ale v Triede Detí kapitána Granta - 7. S je to „zlé“: jedno dievča a osem chlapcov...!

Kto mal a má narodeniny?

Adam Pohanka	2.S	1. 9. 1995
Jakub Rusnák	2.S	1. 9. 1996
Tomáš Marciňák	6.S	2. 9. 1992
Simona Sičáková	9.S	5. 9. 1989
Andrea Valentová	9.S	11.9. 1989
Adrián Janiga	5.S	12.9. 1993
Lukáš Nemčok	3.S	21.9. 1995
Juraj Matura	9.S	23.9. 1989
Boris Král	1.S	2.10. 1997
Laura Figurová	4.S	9.10. 1994
Michal Sukup	8.S	13.10. 1990
Kristína Legerská	3.S	20.10. 1995

Kto má meniny?

Linda Štefková	6.S	2. 9.
Martina Valachová	3.S	9. 9.
Mária Amiridu	4.S	12.9.
Matúš Fúčela	5.S	21.9.
Michal Rapšík	2.S	29.9.
Michal Žubor	3.S	29.9.
Michal Kučera	7.S	29.9.
Michal Rusnák	8.S	29.9.
Michal Sukup	8.S	29.9.
Michal Taliga	8.S	29.9.
Natália Martinková	2.S	6.10.
Natália Daubnerová	7.S	6.10.
Boris Král	1.S	14.10.
Boris Bágel	4.S	14.10.
Lukáš Majerčík	3.S	18.10.
Lukáš Nemčok	3.S	18.10.
Lukáš Olekšák	7.S	18.10.
Kristián Klimáček	7.S	19.10.

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny

Šárka Zubercová	17.9.
-----------------	-------

Meniny

Mariana Vagaská	7.9.
Martina Kuzicová	9.9.
Martina Wittyová	9.9.
Mária Debnárová	12.9.
Mária Frndová	12.9.

Niečo nové v našom -vašom časopise – rubrika *BellAmos – Oznamy*. Každý mesiac v nej nájdete informácie o tom, čo sa chystá, čo nové nás čaká, na čo sa môžete tešiť. Dnes si predstavíme aj nové rubriky vo Zvončeku.

Janko Hraško

Kto by ho nepoznal? Kto by nepoznal túto malú rozprávkovú postavku, ktorá dokáže divy?

Ale viete o tom, že pochádza z Turca, že možno ešte žije...? Že možno nie je iba v rozprávkach...?

Ktovie, keď sa popýtate vašich rodičov, starých rodičov..., možno si naňho spomenú...

....a vy si preto rýchlo ostrite ceruzky, pastelky, pripravte perá, papiere, zbierajte nápady.

Čochvíľa sa totiž rozbehne súťaž, ktorou vás bude sprevádzať práve Janko Hraško a na jej konci vás čaká malé tajomstvo... a odmena.

Nielen dejepisné túlačky

Aj tento rok bude pre vás pani učiteľka Zuzka pripravovať nielen dejepisnú súťaž o kraji, v ktorom bývate. Aby ste ho spoznali. Pozorne sledujte Zvonček, nástenky, internet. A najmä sledujte to, čo hovoria vaši učítelia.

Svetochod do vrecka

Naša škola je známa aj tým, že sa učíme a túlame po Slovensku (či dokonca po svete!) zároveň. Vždy sa niečo nové dozvieme, no nechávame si to takmer vždy pre seba.

A tak sme dostali nápad. O našej ceste nenapíšeme len reportáž, ale pripravíme aj malý zábavný kvíz pre vás všetkých. Aby ste sa aj vy čosi dozvedeli.

Nápoveda k Sladkej matematike:

Číslo je deliteľné 11-imi, ak rozdiel súčtu číslíc na párnych a súčtu číslíc na nepárnych miestach je deliteľný 11 alebo sa rovná 0.

Začneme už v budúcom čísle...

Stroj času

Koľkí sa o to pokúšali – a my sme to dokázali! Redakcia Zvončeka vlastní stroj času!

Aj preto vám každý mesiac môže priniesť záznam z dobrodružstiev, ktoré s ním zažíva jeden jej člen.

A pozor! Kto správne zodpovie na všetky jeho zvončekovské otázky, vyhráva stretnutie s cestovateľom v čase!

Výlety, exkurzie...

Na pláne sú výlety do okolia – na bicykloch, korčuľiach, autobusom, na vlastných, ale i do Žiaru nad Hronom. Tento školský rok sa pokúsia deviataci dostať do Osvienčimu a Banskej Bystrice, štvrtáci a siedmáci do Nitry či dokonca Prahy. Aby vedeli, o čom sa učia.

Čaká nás...

...stretnutie s dvoma známymi spisovateľmi, mnoho súťaží a spoločných dobrodružstiev...

Prečítate si aj o ...

...rozhovor s Ľubomírom Feldekom o tom, ako chodil do školy a o tom, ako používal ťaháky...

... ako to vyzeralo v planetáriu v Žiari nad Hronom...

Zvonček prosí o...

...papier. Ak môžete pomôcť kancelárskym papierom, pomôžte! **Ďakujeme.**

☞ Tak tento rok sme sa nestáhovali, napriek tomu bolo pred začiatkom školského roku v našej škole viac ako dost'...

☞ Od tohto školského roku sme konečne plnoorganizovanou základnou školou – máme prvých deviatakov... Triedu potulných Shakespearových hercov...

☞ Určite ste už nakukli do tried i kabinetov – úplne nová, novučičká je trieda baróna Münchhausena, veríme, že si to jej obyvatelia budú vážiť...

☞ Nový nábytok do kabinetu dostali ako odmenu za fantastickú prácu pani učiteľky prvého stupňa...

☞ Pani učiteľky druhého stupňa sa nemusia báť, aj ony budú odmenené...

☞ Prestáhovala sa Jankova dreváreň...

☞ V knižnici sa objavili nové tituly... Už si môžete vybrať z takmer 1200 kníh... a to je už čo povedať! Ďakujeme všetkým, ktorí nejakým spôsobom prispeli k takému úžasnému číslu, najmä však rodine Valáškovcov...

☞ Vynovil sa aj učiteľský zbor – máme novú prváčku, teda pani učiteľku Peťku Paulíniovú, piatačku Livku Haštovú a deviatáčku Janku; okrem nich budete na hodinách (a veríme, že aj mimo nich) stretávať pani učiteľku Marianku (taje prírodných vied bude odhaľovať), pani učiteľku Martu (prebrala zemepisné žezlo po pánovi učiteľovi Matejovi)... Nech nám tu dlho vydržia!

☞ Pán učiteľ Matej už nie je učiteľom, odišiel do Prahy... ale bude sa s vami nami často stretávať!

☞ Nové tváre sa objavili aj medzi žiakmi – dvanásť prváčikov objavuje tajomstvá školy; v 2.S máme dvojčky Karin a Natálku Martinkovú, v 3.S Edka Šustru, v 4.S pribudli Laura Figurová a Connor Smale v 5.S je to Adam Lučanský, v 6.S je už kmeňovým

žiakom Jordan, v 7. S posilnil aj tak už silných chalanov Tomáš Gerát, do 8.S sa vrátila Katka Zelenayová, no a v 9.S sa takmer vyrovnal počet chlapcov a dievčat príchodom Lucky Čanalošiovej... Nech sa im darí!

☞ Žiaci však nielen prišli, ale aj odišli – a niektorí z nich nám poslali aj pozdravy – hľadajte a určite ich nájdete aj vo Zvončeku!

☞ Školský klub už nie je školským klubom, stalo sa z neho Stredisko školskej záujmovej činnosti. Ponúka vám množstvo krúžkov, činností – môžete športovať, variť, vyrábať darčeky, naučiť sa chrániť prírodu... ale byť prítomní aj pri výrobe nášho časopisu! Kto sa pripojí?

☞ Redakcia Zvončeka sa trochu mení... o všetkom sa včas dozviete, A nielen na stránkach Zvončeka.

☞ Mnohí sa už pokúšali kliknúť na stránku www.bellamos.sk. Čochvíľa bude plne funkčná...

☞ ...školský rok sme začali bellamosácky, teda určenne, ale aj spevavo...Malý Borisko Kráľ a Saška Špiriaková boli úžasní!

☞ Cykloturistické družstvo Bell Amos pod vedením pána učiteľa Janka je znova v akcii... oni vlastne pokračujú v prázdninových aktivitách...Jasenská dolina, Bystrička – však si prečítajte!

☞ Štvrtáci i siedmáci si obzreli hviezdy zblízka...

☞ Druhý stupeň si zabehal v rámci jesenných cvičení v prírode v Jahodníckych hájoch...

☞ Klubisti boli na vlastné oči zhodnotiť kvalitu filmu o najslávnejšom kocúrovi sveta Garfieldovi...a vraj sa páčilo!

☞ Aj vďaka vám si naša redakcia mohla zakúpiť nový diktafón. Dokonca digitálny. Ďakujeme.

Žiaci z BellAmos

1. S - Trieda Kráľa Abecedária

Zľava: Peťko Barborík, Laura Pavlíková, Kristínka Jurčiková, Filipko Marschal, Adamko Figura, Branko Bernát, Paťko Sabó, pani učiteľka Peťka, Veronika Vagaská, Lucka Valachová, Saška Špiriaková, Borko Král' a Davidko Zimmermann.

2. S - Trieda Ferda Mravca

Naľavo od mraveniska stojí pani učiteľka Žanetka, dvojčička Kajka Martinková a Robko Kováč, kľačia Kristínka Chrenová a Adamko Pohanka. Napravo kľačí Miško Rapšík a Natálka Martinková. Nad nimi zľava stojí Mafi Hrušková a Branko Kraker s Jakubkom Rusnákom.

Šport BellAmos

BellAmos výpravy

Takto to vyzerá na výpravách po Turci s Jankom. Kto chce, nech sa pridá, lebo na otázku: „Ako bolo?“ všetci zborovo odpovedajú: „Mali ste prísť!“

Juro. To sme boli na dlhej cyklotúre kríženej s turistikou. Janko nás zaviedol do príbytku jeho pra-pra-pra-pra-predkov, do jaskyne nad Vrúckom. Trošku sme položili po skalách a po štyroch hodinách sme dorazili naspäť do Vrúcka.

Mne je len veľmi ľúto, že mi pomaly začína školský rok na výške a musím odísť z tejto skvelej partie do Bratislavy. Ale keď budem doma na víkend alebo prázdniny môžete so mnou počítať...

Peto Mikuláš

Hviezda hviezd alebo Ako to u nás chodí

Čo sa mňa týka, tak ja som chodila celé leto na Martinské Hole...

Skupinová cyklistika sa mi ale zdá lepšia, lebo je viac srandy. Hlavne keď som vždy jediné dievča, medzi samými chalanmi - vždy sa im podarí vytresnúť dosť dobré veci... Chodí sa väčšinou na Vrúcko (a potom, cestou späť, si dáme posúchy, či ako sa to nazýva, v kláštorskej pekárni), ale nájdu sa aj iné trasy. Napríklad do Jasenskej a Gadera.

Existuje tu, v našej cyklistickej skupine, aj naša cyklistická smotánka - pardon za výraz, ale je to tak; ktorú nazývame Elitná skupinka.

Nachádza sa v nej, samozrejme, p. uč. Janko, ďalej Peťo M. (kto ho nepozná, má smolu), ja, a môžem povedať, že aj Maťo Zachar. Ostatní sa držia vcelku dobre, no niekedy poniekorých bolo treba aj tlačiť. Všetci, Tino?

Čo sa ďalej týka Elitnej skupinky, prebieha to takto: kto do nej patrí, alebo chce patriť, musí milovať kopce, mať kopy sily, dosť najazdené, ale hlavne mať strašne pevnú vôľu, a tiež si seba vážiť, pretože potom nijakému kopcu nedovolíte vás premôcť, alebo nebodaj nad vami vyhrať. Ďalej, ak už do nej patríte, chodíte po ťažších tratiach na to isté miesto- kde sa potom stretnete s ostatnými. Napríklad- ak cyklotúra má cieľ v Jasenskej, Elitná

skupinka ide cez Jaseno, zatiaľ čo ostatní idú cez Žabokreky. P. uč. Janko vtedy ale nejde, pretože má na starosti ostatných. No a ďalej, keď sa cyklotúra skončí, môžete sa ísť ešte niekam doraziť- teda ísť ešte po skončení cyklotúry s nami na nejakú ťažšiu trasu. Naša skupinka sa naozaj vyžíva v kopcoch, najmä Necpalskom, Martinských holiach, z Jasena do Jasenskej, alebo zo Sklabine do Sklab. Podzámku.

Ak ste cyklista, a chodíte s nami na túry, pravdepodobne bude na konci sezóny ešte guláš, a potom sa začína s pešou turistikou, a výletmi na zruby. Ale o tom potom.

V každom prípade ešte musím pripomenúť, že všetci, čo bicyklovali aj v Škole v prírode, sú dobrí, lebo tam tie trasy neboli najľahšie- hlavne Malá horská premia, a výstup na Hornú Súču.

A tiež, že cyklistika je veľmi tvrdý a náročný šport, a vlastne, kto je cyklista, hoci aj len mierne pokročilý, vie, čo je to zápasit' s kopcami, ťahať z posledného a niekedy až dostávať kľče svalov.

Takže všetkých odvážnych pozývame snažiť sa dostať do našej Elitnej skupinky.

Špeciálne poďakovanie patrí Peťovi, ktorý so mnou celé leto chodil na Hole, trénoval ma a dával pozor nielen na to, aby som mala ten najlepší čas.

Ada Dírerová, 8. S

Pridá sa k nám aj Kristínka Chrenová?

3. S - Trieda Pipi Dlhéj Pančúchy

Zľava stoja: Kristínka Legerská, Matej Cingel, pani učiteľka Renátka, Edko Šustr, Dávidko Žuffa, Andrejko Straňák, Lukáško Nemčok, Maťko Taliga, Lukáško Majerčfk.

V dolnom rade kľáčia zľava: Lenka Búchalová, Maťko Miškoľci a Martinka Valachová.

4. S - Trieda Malého princa

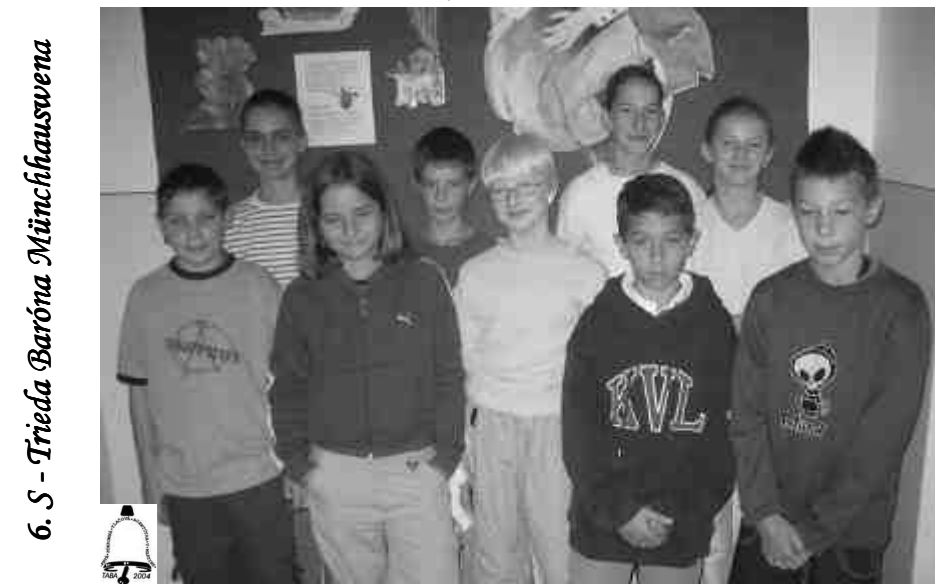

Zľava stoja: Boris Bágel, Jakubko Stehlík, pani učiteľka Maťka, Majka Amiridu, Barborka Kráľová, Laura Figurová, Connor Smale. Zľava sedia: Martinko Dzuroška, Stanko Bernát, Adko Bakala, Lejka Čerňanská a Katka Móricová.

5. S - Trieda Lemuela Guffvera

Zľava: Martin Mikuš, Tiago Branco Prata, Niko Pedan, Simon Mišík, pani učiteľka Lívia, Adrián Janiga, Adam Lučanský, Filip Paľo, Tibor Gregor, Matúš Fučela. Zľava kľáčia: Chantal Franková, Veronika Mališáková. Chýba Tomáš Jambor a Alexandra Hakelová.

6. S - Trieda Baróna Münchhauswena

V zadnom rade: pani učiteľka Martinka, Radko Litvaj, Zuzana Hrabovská, Ivetka Čarná. Predný rad: Connor Smile, Dominika Lukáčová, Katarína Grajciarová, Juraj Valášek a Tomáš Marciňák. Chýba Linda Štefková.

Úvodné športové stránky patria úplne zaslúžene najaktívnejším športovcom našej školy – cykloturistickej skupine BellAmos, ktorú vedie neunaviteľný a športom nezničiteľný pán učiteľ Janko. Stretnete ho na bicykli, na korčuliach, na monokárach, chystá veľké vodné prekvapenie, rozumie si s turistikou, futbalom. Tak si teda prečítajte, čo všetko už vaši spolužiaci pod jeho vedením zažili. A možno sa aj poinšpirujete.

Štatistika na úvod

(občas prepletená komentármí účastníkov)

5. 9. Martin - Jasenská dolina- Martin
35 km
účastníci – Janko, Vladko, Maťka W, Ad'a (8.S), Martin (7.S), Juraj V., Peťo M.

6. 9. Martin – Vrúcko – diel – Martin
60 km
účastníci – Janko, Ad'a (8.S), Miro (8.S), Martin (7.S), Jakub (7.S), Tomáš (7.S), Tino (7.S), Peťo M.

7. 9. Martin – Košťany - Turč. Peter - Trebostovo – Trnovo – Bystrička – Martin
25km

účastníci – Janko, Ad'a (8.S), Miro (8.S), Martin (7.S), Jakub (7.S), Tino (7.S), Juraj (7.S), Peťo

...nebolo to veľmi náročné, asi najviac nám dal zabrať tankodromový koeč, ale potom sme už išli dole kopcom, Tinovi sa moc nechcelo, vravel, že obzeral prírodu... Jakuba trochu nastrašil Janko, keď našho vyletel z kríkov...

9. 9. Martin - Sklabinský hrad – mestská Borová – Martin
30km
účastníci – Janko, Miro (8.S), Juraj (7.S), Tino(7.S), Martin, (7.S)

...cesta nebola až tak náročná, bolo to dosť krátke. Všimli sme si však cestu cez pole. Miro navrhol, že by sme tadiaľ mohli ísť. Učiteľ povedal, že tou cestou sa možno dostaneme na hrad. Tak sme vyrazili. Strašne sa tam šmykalo – a tak sme i všetci kompletne popadali. Tino sa tak smial, až si

cvrkol. To sme nevedeli, čo nás čaká na druhej strane – prudký kopec, dole sme išli 40 km/h, boli na ňom hrbole. Nik si ich nevšimol, preleteli sme cez ne – radšej sme teda zastali. A aký by to cyklovýlet, ak by sme neprechádzali blatom. Ale aj tak bolo SUPER!

10.9. Martin - Slovianska dolina – Martin
55km
Účastníci – Janko, Ad'a (8.S), Miro (8.S), Martin (7.S), Jakub (7.S), Tino (7.S), Juraj (7.S), Peťo

...nešli sme cez blato, nič sa teda nestalo, nestretli sme ani kaluž, počasie bolo super...

12.9. Martin – Vrúcko – túra na Dutú skalu – Martin

60 km + neurčitý počet pešo
účastníci: Janko, Ad'a (8.S), Juraj (7.S), Peťo

...keď sme dorazili na miesto, bol som rád, že žijem. Vyhádzal som všetky veci von z vaku, prezul sa a vyrazili sme. Stúpali sme stále vyššie a vyššie, cesta – necesta. Bolo to náročné, Peter mi musel zobrať vak, aby som mohol šľapať. Nakoniec sme sa dostali až ku skalám – a tam bola JASKYŇA.

„Huráááá!“
Dole sme išli ešte dlhšie, Ad'a stále padala...ale došli sme v zdraví...

komentoval **Juraj Gabriel**

...pomaly sa schádzame na dohodnutom mieste odchodu. Všetci prichádzajú plný elánu. Pán učiteľ Janko nám navrhuje cieľ cyklotúry, nikto nemá nikdy námietky a tak dochádza už len k drobným úpravám trasy. Je asi päť minút po dohodnutom termíne – prichádza posledná Ad'a a môžeme vyraziť.

Takto sa to opakovalo počas niekoľkých cyklotúr, ktorých som sa zúčastnil. Väčšinou nás bolo okolo sedem. Stabilná zostava bola Janko, Ad'a a ja. V nedeľu sa k nám pridala aj

Sladká matematika

Rubrika *Sladká matematika* patrila v minulom školskom roku medzi tie najobľúbenejšie, a tak, keď sa redakčná rada rozhodovala, ako bude vyzerat' nový Zvonček, vedela okamžite, že matematici svoju stránku nestratia... Pani učiteľka Majka sa už teší na vaše odpovede, ktoré môžete vhadzovať do známeho bieleho ihlana. Tentokrát ho nájdete pri Kabinete prírodných vied. Veľa šťastia!

- 1. úloha** - Ciferník na hodinách treba rozdeliť na šesť rovnakých častí ľubovoľného tvaru tak, aby súčet každej časti bol rovnaký.
- 2. úloha** - Napíšte 9-ciferné číslo, ktoré bude mať každú číslicu inú a bude deliteľné číslom 11. Aby si vyriešil túto úlohu, potrebuješ vedieť, kedy je číslo deliteľné 11-imi. Túto informáciu nájdješ na niektorej párnej strane tohto časopisu.
- 3. úloha** - Pre školskú záhradu určili pozemok obdĺžnikového tvaru 125 m dlhý a 80 m široký. Potom však pozemok vymenili za iný, štvorcového tvaru, ktorý však mal takú istú plochu. Aká je strana druhého pozemku?

Odpovede odovzdajte do 10. októbra.

Informatika

Prázdniny ubehli ako voda a my sme sa opäť stretli v priestoroch našej školy. Snáď sa našli aj takí, ktorí sa na túto chvíľu tešili (ja určite). Mnohé zmeny, ktoré sa udiali v škole počas letných prázdnin, neobišli ani predmet Informatika.

Jednou z nich je aj to, že informatika získala svoje miesto v časopise Zvonček. Nie je to vôbec náhoda, pretože práve na týchto riadkoch sa bude odohrávať neúprosný súboj medzi žiakmi a učiteľmi (aspoň dúfam, že tomu tak bude). Áno, čítate dobre. Práve tu sa môže naplniť túžba nejedného žiaka – poraziť učiteľa vedomosťami (No a my učiteľia to snáď nedopustíme!).

O čo vlastne ide? Každý mesiac sa tu dozviete 5 pojmov z informatiky, ktoré sa nevysvetľovali na hodine a vašou úlohou bude niekde (rodičia, kamaráti, knižnica, televízia, internet...) zistiť, čo vlastne znamenajú. Ku každému pojmu treba napísať vysvetlenie a v stanovenom termíne odpovede odovzdať učiteľovi Vladkovi alebo Zuzke, ktorí budú predstavovať porotu. Rovnaký postup platí aj pre ostatných učiteľov. V ďalšom čísle sa potom oznámi správne odpovede a súťažiacim s najlepšimi odpoveďami sa udelia ceny. Súťaž bude prebiehať počas celého roka – bude mať teda 10 kôl. Na konci roka sa uvidí, či lepšie hľadali odpovede žiaci alebo učelia. Preto všetkým súťažiacim držím palce a nech vyhrá najlepší!

pán učiteľ Vladko

1.kolo:

Vysvetli pojmy: (všetky pojmy súvisia s internetom)

a) SERVER	d) ISP (Internet Service Provider)
b) WORKSTATION	e) agregácia
c) TCP/IP Protokol	

Odpovede odovzdajte do 10. októbra.

Žiaci z BellAmos

7. S - Trieda Detí Kapitána Granta

Zľava, horný rad: Natália Daubnerová, Martin Zachar, Juraj Gabriel, Jakub Lučanský, Tomáš Gerát; spodný rad: Lukáš Olekšák, Tino Klimáček, Matej Minárik. Chýba Michal Kučera a pani učiteľka Zuzka

8. S - Trieda Bilba Bagginsa

Zľava, horný rad: Katka Zelenayová, Radoslav Jamriška, Miroslav Čarný, pani učiteľka Majka Debnárová, Marko Skrisa, Michal Rusnák. V dolnom rade zľava: Tomáš Hakeľ, Michal Taliga, Michal Sukup a Aďa Dírerová.

9. S - Trieda potulných Shakespearových hercov

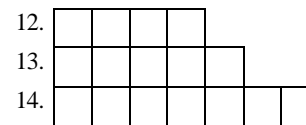
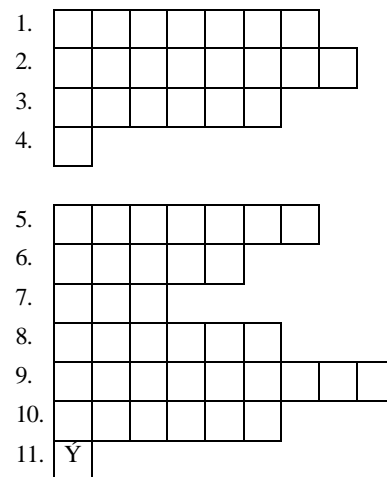

Zľava: pani učiteľka Janka, Andrea Valentová, Daniel Kolcun, Juraj Matura, Peter Sirek, Juraj Uhrík, Simona Sičáková, Adam Nepela, Lucia Čanalóšiová a Lenka Štípalová.

Uhádneš kto je kto v pedagogickom zbore?

Křížovka od Juraja Valáška

- stiháme s tým
- keď nevidím, musím si dať...
- stará sa o všetky
- dlhý y
- opak neobratného
- Harry Potter a ... mudrcov
- orgán zraku
- snehová ...
- predstieram chorobu
- luhár

- ako...vo vode
- oblok
- priateľ

Tajnička je v prvom riadku.
Riešenia úloh nám posielajte najneskôr
do 10. októbra.

×	C	×	Y	T	K
K	O	L	E	S	O
L	I	R	P	A	C
S	É	T	E	O	E
N	I	K	D	Z	S
A	A	V	Á	R	T
P	R	I	L	B	A

Pät'smerovka od Martina Zachara

Nájdí a vyčiarkni v päťsmerevke šesť cyklovýrazov a zo zostávajúcich písmen sa dozvieš, čo má Martin celkom rád...

BRZDA, CESTA, KOLESO, PEDÁL, PRILBA, TERÉN, TRÁVA

P	E	G	T	Y	B	O
X	U	H	U	K	D	R
T	L	R	V	C	H	A
Y	B	B	P	A	J	N
A	E	P	W	L	Y	G
N	J	R	X	B	E	E
W	K	Q	G	Z	L	E
O	D	E	R	A	L	T
R	W	R	E	C	O	I
B	I	S	E	F	W	H
O	P	I	N	K	G	W

Jordan 's Word Search

Jordan si pre vás pripravil malú hodinu angličtiny: nájdí v šesťsmerevke všetky „farebné“ výrazy!

BLUE, BLACK, BROWN, GREEN, GREY, ORANGE, RED, PINK, PURPLE, WHITE, YELLOW

Mladý detektív

Fero Lupa, najlepší slovenský detektív, dostal ťažkú úlohu v centre CIA. Na Slovensku však zostali jeho synovia a hlavne mladší Lukáš po ňom zdedil jeho schopnosti.

Učítelia to zbadali, a preto mu často pripravujú rôzne detektívne úlohy. Na začiatku roka ho vyskúšala pani učiteľka Majka.

Testy

Zavolala si štyroch žiakov, medzi nimi aj Lukáša a dala im takúto úlohu:

Dostali ste odo mňa 12 vstupných testov. Ak budete šikovní detektívi, dozviete sa, na ktorý test sa máte pripraviť.

- Tak Lukáš, Ján, Zuzka, Dominika počúvajte!
- Mám dvanásť testov očíslovaných od 1 – 12. Testy označené číslami, ktorými je deliteľné číslo 12, dostane druhá časť triedy.
- Ján a Lukáš nemajú po sebe nasledujúce testy.
- Žiaden z vás nemá v mene rovnaký počet hlások ako je počet hlások v čísle testu, ktorý budete písať.
- Dominika má nižšie číslo testu ako Ján.
- Niektorý z chlapcov má test číslo 7.

Janko sa len uškrnul a uhádol číslo svojho testu hneď. A poradil aj spolužiakom. Dokáže túto úlohu vyriešiť aj vy?

Stroj času - Pravek

Volám sa Bert Jednokameň a žil som na začiatku 20. storočia. Podarilo sa mi zostrojiť stroj času a z každej svojej výpravy proti prúdu času som urobil podrobný záznam. Stalo sa, že niektoré moje zápisky boli spochybnené, lebo sa v nich vyskytli vraj hrubé chyby. No ale chápete, nie som ani biológ, ani historik, či geograf. Okrem toho, putovanie časom človeka veľmi unaví a možno... Ale radšej vám poviem o svojom prvom pokuse cestovať časom.

Ešte som nepoznal všetky zákonitosti pohybu v čase, zatiahol som páku a ocitol som sa o takmer 100 000 rokov späť. Prvé, čo som po pristátí zbadal, bolo asi tridsať ľudí odetých v kožušinách. Pôvodne som si myslel, že sú to Nemci, lebo som im nič nerozumel a tie kožušiny, že sú posledná berlínska móda. Nebolo to tak. Títo praľudia boli nepomerne viac zarastení ako Nemci a tiež nemecké ženy sú krajšie ako praveké.

Priviedli ma do jaskyne, kde asi všetci bývali. Pred jaskyňou sedel chlpatý starček a strúhal sošku. Steny jaskyne mali pekne pomalované rôznymi zvieratami.

Dá sa povedať, že rýchlo dokážem pochopiť novým jazykom. Dal som sa teda do reči s jedným bojovníkom. Chystali sa práve na lov dinosaurov. Vysvetlil mi, že sa nachádzam na území Slovenska neďaleko Váhu. V tom nás vyrušil zvláštny tancujúci muž v maske, ktorý sa oháňal dlhým železným nožom. Stačilo mi to, aby som z tohto obdobia zmizol...

Dokážete nájsť tri veci v Bertových záznamoch, ktoré sa nemohli stať? Zdôvodnite to!

Utečenec či agent?

S utečencom Sergejom Orezávačom sme sa rozlúčili, keď sa ako jediný zachránil z padajúceho vrtníka. Kým vy ste mali prázdniny, on veľa prežil. Skryl sa v pohorí Ural, kde ho odhalila ich ruská tajná služba. Ale na jeho prekvapenie ho nezavreli, ale previezli na vojenskú základňu.

Celé to falošné obvinenie bolo kvôli jeho počítačovým schopnostiam. A Sergej dostal ponuku; ruská vláda mu udelí milosť, ak dokáže pomocou najmodernejšieho satelitu nájsť nebezpečných zločincov...

Satelit

Prvá úloha znela jasne. Nájsť teroristu Al Hana, ktorý má v tele zabudovaný čip.

Počítač začal podávať presné informácie. Sergej ich len letmo čítal: ...štát leží pri Atlantickom oceáne... 5° severnej šírky... ...lesy pokrývajú viac ako 95% územia...

„Mám pocit, že to bude asi ťažké,“ pomyslel si Sergej pri poslednom údaji.

... úradný jazyk holandčina, v roku 2005 bude 30 rokov nezávislosti štátu, hľadaný objekt sa nachádza v hlavnom mest... Tresk!

Vypol sa prúd a za dverami miestnosti zaznel výstrel. Sergej sa rozhodol utiecť, ale musel sa dozvedieť, v ktorom meste sa skryl Al Hana. Pomôžte mu...

Malého?!

Tak touto otázkou zareagoval jeden žiak, ktorého sme požiadali, aby priniesol svoju fotku ako malého dieťaťa...

No áno. Malého dieťaťa. Veď mnohí z vás sú ešte „malí“. Ale takisto sa mnohí pokladáte už za „veľkých“. A tak máme možnosť využiť to na súťaž.

Tak teda hádajte – ktože sa skrýva za týmto hrdým majiteľom tatrovky?

Kto je to? - Učítelia

Zmena výzoru?

Celý minulý sme menili tváre vašich spolužiakov pomocou grafických programov. Bola to jedna z najťažších súťaží v minuloročných číslach Zvončeka.

Aby ste to nemali také ťažké, prehodili sme dve súťaže a namiesto žiakov vám bude náš Salón zmeny predstavovať učiteľov v podobách, ako ich nepoznáte.

Prvá úloha musí byť vždy ľahšia, a preto sme aj na dnešnej pani učiteľke urobili len nepatrné zmeny. Chcete, aby sme vám ešte aj poradili?

Tak dobre: zmena na blond účes, trochu zvýraznené obočie a oči, pridali sme okuliare na technopárty...

Svoje odpovede nám pošlite v objednávke na Zvonček 2.

Bližšie k učiteľom

Našich učiteľov sme na stránkach Zvončeka predstavovali mnohokrát. Aj tentokrát ste dostali príležitosť spýtať sa učiteľov to, čo vás zaujíma. Túto možnosť využili Lenka Štípalová a Michal Rusnák. Vymysleli si tri zdanlivo jednoduché otázky – a učiteľia sa veru zapotili:

1. Prečo ste sa rozhodli byť učiteľom? 2. Čo by ste zmenili, keby ste boli riaditeľkou školy? 3. Kto je vaším najbližším osobou vášho života?

Helka Ogureková, zástupkyňa pani riaditeľky

1. Nevieam, bola to asi mladíčka nerozváznosť.
2. Asi by som prijímala za „učiteľky“ viac mužov.
3. V mojom živote je veľa dôležitých ľudí. Poradie sa dá určiť len veľmi ťažko. Ale ak to mám predsa len urobiť, tak to bola moja maminka. Už ju nemám 18 rokov, ale jej myšlienkami, radami a názormi sa riadim dodnes.

Petka Paulíniová, triedna 1. S

1. Nechávam sa viesť osudom a tým, čo cítim niekde vo vnútri. Nevieam, možno sa raz stanem aj uokľetiču...
2. Som tu príliš krátko na to, aby som niečo menila. Ale viac „PÁNOV“ učiteľov, to by nebolo zlé. Inak ma s vami baví svet.
3. Jedna veľká osoba a tou je RODINA.

Žanetka Žigmondíková, triedna 2. S

1. Je to milé povolanie, len treba mať nadhľad.
2. Vybrala by som v mesiaci jeden deň a pozvala by som niekoho výnimočného. Aby obohatil našu dušu..., aby sme mohli porozmýšľať...
3. Mama a priateľ.

Renátka Špinaková, triedna 3. S

1. Od malička som chcela byť učiteľkou v materskej škole. Vyštudovala som to a o ostatné sa postaral osud.
2. Nič podstatné by som nezmenila – myslím, že tu vládne pohoda a dobré vzťahy. A zmena? Chcelo by to získať „pár miliónov“ a zrekonštruovať budovu a priestory školy.
3. Ťažká otázka. Vybrať len jednu nedokážem, ale určite je to moja najbližšia rodina.

Martinka Wittýová, triedna 4. S

1. Bol to môj sen, a hoci sa mi splnil až neskôr, viem, že je to správne. Práca s deťmi ma veľmi obohacuje.
2. Hm... Našťastie nie som. Je to veľmi zodpovedná práca, za čo si pani riaditeľka zaslúži obdiv. Chýbalo by mi učenie. Ale asi by som prijala viac učiteľov (chlapov). ☺
3. Každý človek, ktorý je súčasťou môjho života a obohatí ma, je pre mňa rovnako dôležitý...

Prázdninové príbehy

V údolí motýľov

Leteli sme lietadlom na grécky ostrov Rhodos. Keď sme prileteli na letisko a zobrali si kufre, odviezli nás autobusom do apartmánu. Bývali sme pri Stredozemnom mori. Každý deň sme sa chodili kúpať do mora. More bolo čisté. Aj keď bola hĺbka vody päť metrov, bolo vidno až na dno, kde bol krásny žltý piesok.

Našli sme aj veľmi veľa mušlí. Skoro vo všetkých boli kraby. Zopár sme si zobrali domov a ostatné sme tam nechali.

Raz sme si požičali auto a šli sme do údolia motýľov. Boli tam čiernebiele motýle.

Po dvojtýždňovom oddychu sme cestovali naspäť domov.

Martinka Valachová, 3. S

Autotuning

Filip Miškolci

S bratom sme boli na pretekoch, kde bolo veľmi veľa áut. Prišlo tam viac ako 20 tisíc ľudí. Páčilo sa nám tam – našli sme tam auto s nitrooxidom, playstation a boli tam aj kaskadéri,

ktorí drsne jazdili na autách a motorkách. Bol to slnečný deň, na ktorý nikdy nezabudnem.

Matka Tašiga, 3. S

Zákony schváľnosti

Po škole v prírode som išla do Dolnej Strehovej. Tam som spoznala dievča, ktoré malo šesť rokov. Hrávali sme sa spolu od rána do večera. Každú noc sme chodievali s otcom na prechádzku. Keď sme sa lúčili, slúbili sme si, že o rok sa takto isto stretne.

Takmer každý týždeň sme boli u starkej. Je to zvláštne! Keď sme boli u starkej, ktorá býva v rodinnom dome, celý týždeň pršalo a bolo škaredo. Keď sme boli u starkej, ktorá býva v paneláku, celý týždeň bolo pekne. A takto sme sa striedali celý mesiac.

Viki Gracijarová, 4. S

**Katka
Mihňová, 4. S**

Narodeninové prekvapenie

Dňa 27. augusta 2004 som išiel, ako už pravidelne, na piatkový tréning. Po tréningu, keď už som bol osprchovaný a prezlečený do čistých vecí, ma ocino pozval na kofolu do miestneho bistra. Prišli sme tam a vonku pri krbe už bola krásna výzdoba z farebných stužiek a balónov.

Až vtedy som si uvedomil, že to patrí mne, lebo o dva dni som mal desať rokov. Čakali ma tam moji priatelia a spoluhráči s obrovskou tortou v tvare futbalového ihriska s futbalistami, loptou a brámkami. Bola výborná. Všetci sme si pochutnali.

Mám super priateľov a spoluhráčov. Všetci sa mi podpísali na novú loptu značky Nike so znakom môjho obľúbeného klubu Manchester United, ktorú som dostal od starých rodičov a ocina.

Krásny zážitok, dobrí priatelia a moja rodina, budem si to dlho pamätať.

Boris Bágel, 4. S

Prázdniny bez učiteľov...?

Cez tieto letné prázdniny som bola s pani učiteľkou Martinkou, pánom učiteľom Vladkom, Leikou, Miňom, Adou a Sárom na výlete v Súľove. Bolo tam nádherne. Krásna príroda a super spoločnosť, len Miňo občas hundral.

Keď sme prišli k nádherným Súľovským skalám, kde tiekol aj vodopád, museli sme po skalách liezť. Najprv som sa dosť bála, ale potom sa mi to veľmi páčilo.

Po náročnej túre sme došli do dedinky Súľov, a keďže bolo už dosť hodín museli sme sa pobrat' domov. Domov sme išli vlakom, v ktorom bola veľká zábava.

A keď sme došli do Vrútok, každý išiel domov.

Majka Amiridu, 4. S

Prázdninové postrehy prvákov

O posledných škôlkarských prázdninách sa s prvákmi rozprávala ich pani učiteľka Peťka:

Môj najkrajší zážitok z prázdnin bol, keď sme betónovali a ja som sa mohol štverať po bráne. Bola to paráda! *(Peťko)*

My sme boli na kopcoch. Vieš, ako vysoko? Táááááááááá. Štverali sme sa hore, bolo tam krásne. Boli sme až na najvyššom kopci. *(Filíp)*

Ja a moja rodina sme boli na gréckom ostrove Rhodos. Bolo tam krásne, našli sme tam pekné mušle a aj ježkov. *(Lucka)*

Ja som bola v Kláštore pod Znievom, staviame tam domček. Celý čas som sa hrala s mačičkou. Stále vyskakovala. Trošku aj škriabala. *(Saška)*

Hral som sa s autodráhou. A mal som paradné, červené, pretekárske auto. *(Dávid)*

Na vodnom kolese

Prázdniny boli fajn. Najmä dovolenka. Boli sme v rakúskych Alpách, Taliansku a Chorvátsku. Najlepší deň bol predposledný.

Po raňajkách sme išli na pláž. S bratom sme skočili do mora. Po chvíli začala búrka. Vietor odfúkol z pláže deky, matrace, kolesá, slnečníky. Ľudia sa začali rýchlo baliť, vlny v mori zväčšovať. Veľmi sa nám to páčilo, ostali sme v mori a skákali do vln, až kým nás z vody von nevyhnal hlad. Keď sme sa osušili, brat navrhol ísť na vodné kolesá.

Najprv som nechcela, pretože kolesá boli veľké a ja som sa bála, že vypadnem. Presvedčil ma však. Dostali sme vesty, sadli do kolies a šli sme. To vám teda povie, bola to zábava. Ja som kričala, že ideme rýchlo a Jakubkovi sa zdalo, že ideme pomaly. Vodič rozumel jemu a tak stúpol na plyn. Jakubkovi sa zdalo, že je to „lacné“ a tak sa vykláňal z kolesa – až z neho vypadol.

Najviac som sa nasmiala, keď sa pokúšal do neho vliezť späť. Koleso bolo klzké, stále

sa šmykal. Nakoniec sa mu to podarilo a došli sme na breh. Pred spaním som si povedala, že to bol super deň!

Dominika Lukáčová, 6. S

Prázdniny učiteľov

Netuším, ako si vy, žiaci, predstavujete prázdniny nás, teda – učiteľov. Asi by ste len ťažko uverili, že vaši učitelia chodia aj cez prázdniny do školy... Ale v našej škole je všetko možné, a tak sa v nej učitelia stretávali aj cez prázdniny.

A nielen to! Oni dokonca prázdniny trávili s vami, žiakmi. Pán učiteľ Janko s viacerými z vás pravidelne vyrážal na bicykel a brázdil turčianske cesty, Tino Klimáček by iste rád porozprával o tom, ako sa jedného dňa ocitol v Terchovej a spolu s pani učiteľkou Martinkou, Zuzkou a pánom učiteľom Vladkom preskúmal Jánošíkove diery a vyliezol na Rozsutec... Miško Kučera si zase odnáša spomienky na stretnutie s osobnosťou slovenského literárneho neba, s Ľubomírom Feldekom. Všetci si o tom prečítate.

A o tom, že sa učitelia našej školy majú radi, a že radi trávia spolu i dovolenkové chvíle, svedčí i nasledujúce – spoločné výlety do slovenských hôr, dovolenka pod Tatrami a pod Spišským hradom, chvíle na bicykli či korčuľiach, zábava na Nočných vlnách či pomoc pri prestavbu bytu a domu.

Sme proste jedna veľká rodina...☺

pani učiteľka Zuzka

...a maškrtili sme...

Livia Haštová, triedna 5. S, učí matematiku a fyziku

1. Mám rada kontakt s mladými ľuďmi, deťmi.
2. Len začínam učiť. Mnohé ešte len spoznávam, zisťujem, ako škola funguje. Nevieam momentálne na túto otázku odpovedať.
3. Najdôležitejšia je pre mňa rodina. Ale nemôžem to zúžiť iba na ňu. To najviac, čo človek v živote má, je iný človek, iní ľudia – kontakt s nimi.

Martinka Kuzicová, triedna 6.S, učí anglický jazyk, občiansku a telesnú výchovu

1. Mám rada deti.
2. O tom by som musela ešte porozmýšľať.
3. Ja.

Zuzka Vnučáková, triedna 7. S, učí slovenský jazyk a dejepis

1. Mám rada ľudí, rozhovory, neočakávané situácie, neustálu zmenu...a najmä, spolu s deťmi si môžem plniť a naplňať svoje sny a nápady. A tak učiť. A učiť sa.
2. Riaditeľku...
3. V každej chvíli a situácii je to niekto iný. Ale pre všetky chvíle a situácie viem, že sú to moji rodičia a brat. A...

Majka Debnárová, triedna 8. S, učí matematiku a fyziku

1. Lebo som mala rada matematiku a fyziku a ešte radšej učiteľa, ktorý nás tieto predmety učil...
2. Otázky typu „keby...“ nie sú pre mňa.
3. Je ich viac. Moja rodina.

Janka Muchová, triedna 9. S, učí slovenský jazyk, výtvarnú výchovu a etiku

1. Nieže by som mala rada džungľu a vrešťanov, ale mám rada milé, inteligentné a zlaté deti.
2. Viem, že by ste chceli počuť: „Dlhé prázdniny!“ Ale asi by sme mali samých hlupákov.
3. Najdôležitejšie osoby sú moji blízki v rodine a tiež tí, ktorí ma potrebujú a ja im viem pomôcť.

Anna Thomková, riaditeľka BellAmos

1. Môže sa človek stať niečím iným, keď vyrastá v učiteľskej rodine? Od plienok obklopený triednymi knihami, zošitmi, učebnicami a atmosférou školy. Taká bola rodina, v ktorej som vyrastala.
2. Ja už riaditeľkou som a hlavný cieľ: spokojnosť všetkých v škole.
3. Nikdy som sa neviazala na vzory, ale určite sú to moji rodičia a moje deti.

Vladko Nemeč, učí informatiku, správca počítačovej učebne

1. Počas civilky som zistil, že ma táto práca baví. Teším sa z toho, že môžem pomôcť niekomu dozvedieť sa niečo nové.
2. Určite by som sa snažil o ešte väčšie zapojenie informačných technológií a postupov do vyučovacieho procesu.
3. Je to veľmi zložitá otázka, na ktorú nedokážem jednoducho odpovedať.

Darja Čerpáková, učí hudobnú výchovu a skladá muzikály

1. Milujem deti a žijem pre ne. Deti od narodenia po tridsiatku! Cítim sa s nimi ako spojená nádoba. Neodovzdávam im len ja to, čo viem, ale...v čom všetko a čím všetkým ma obohacujú oni.
2. V škole mi chýbajú odborné učebne. Keby tak naša pani riaditeľka Hanka bola princezná Arabela...Aj tak, klobúk dolu, čo všetko dokáže!
3. Otec. Človek, ktorý sa už 14 rokov stará o moju veľmi vážne chorú mamu, vedie domácnosť a drží celú rodinu pokope!

Marianka Vagaská, učí prírodovedu, prírodopis a chémiu

1. Učiteľkou som chcela byť od malička. Mám rada deti a rada ich učím novým veciam. Rada odpovedám na ich zvedavé otázky. Ich nadšenie z poznávania a napredovania mi dodáva energiu.
2. Nie som tu dlho, neviem odpovedať. Mne sa tu veľmi páči.
3. Najdôležitejšie osoby sú viaceré – moje deti, manžel, rodičia a súrodenci. Bez nich si neviem život predstaviť.

Marta Smirnovová, učí zemepis

1. Ťažká otázka. Toto rozhodnutie prišlo spontánne – iné som nikdy nechcela robiť. Do tejto chvíle som výber povolania nikdy neolutovala.
2. O zmene som nestihla uvažovať, ale doplnila by som zemepisné mapy...
3. Stretnutia so všetkými osobami sú v našom živote dôležité, aj keď si to možno v danej chvíli neuvedomujeme. Ale pre mňa sú najdôležitejší sú moji synovia. Cítim, že sú z nich skvelí muži, aj keď mali niekoľko dôvodov takými byť.

Kamarátske Gruzínsko

Volám sa Maťko Cingel. Chodil som do 2. S triedy. Chcel by som vám napísať, ako som prežil letné prázdniny.

Cez prázdniny som bol s mamou pozrieť tatinka v Gruzínsku. Cestoval som lietadlom z Viedne do Tbilisi, kde sme bývali. Chodil som s tatinom do roboty. Spoznal som Davida, Reza, Goču, Data, s ktorými som sa skamarátil. Rozprávali sme sa po rusky. Spoznal som aj uja Adolfa a tetu Maku.

Boli sme sa pozrieť na drevni, kde sme opekali šašlíky a ochutnávali rôzne gruzínske jedlá. Teta Maku ma učila ruské pesničky. Cez voľné dni sme navštívili Kaukaz, Borjomi, skalné mesto a oddychovali sme na brehu Čierneho mora.

Na konci sme chodili s mamou nakupovať darčeky. Keď sme odchádzali domov, pokazilo sa nám lietadlo.

Maťko Cingel, 3.S

V hlavnom meste

Tieto prázdniny boli celkom dobré, najlepšie však bolo v Bratislave. Vždy tam pochodíme aspoň časť pamiatok. Tento rok sme boli na Slavíne – krásne odtiaľ vidno mesto, boli sme aj loďou na Devíne. Hore Dunajom trvá cesta dosť dlho. Keďže išiel so mnou aj môj ujo a jeho dcéra, cesta bola zábavná, Terezka nás zabávala rozličnými vtipmi.

Pod Devínom sme objavili močiar plný žiab. Najradšej som chytala maličké žabky, Sú zlaté. Chceli sme ísť aj na hrad, ale nevyšiel nám čas. Cesta späť nám ubehla rýchlejšie, lebo sme stretli aspoň šesť krásnych lodí.

Neprekonateľné bolo laserové divadlo na Hlavnom námestí či spievajúca fontána. Fontána spieva tak, že sa pustí hudba a fontána sa prepína do rytmu hudby. Menia sa aj farby.

Zuzka Hrabovská, 6.S

Pamukale

...cez prázdniny sme boli aj v Turecku. Nemohla som sa dočkať, kedy tam pôjdeme. Tesne pred odchodom som potkla a rozbila som si obe kolená, ale už som s tým nemohla nič robiť...

Niekoľko dní po príchode sme šli na výlet do Pamukale, na miesto, ktoré sa nazýva Bavlnený zámok a tiež do kobercárne, kde vraj majú až 15 tisíc kobercov. Spreádzala nás jedna Češka, ktorá nám ukazovala, ako sa šijú koberce. Povedala, že niť sa vyrába z priadky morušovej a taká niť môže byť dlhá až 2 km. Ukázala nám aj to, ako sa farbja koberce.

Dozvedeli sme sa tiež, že ak chceme pravý hodvábný koberec, tak ten že sa šije až tri roky (malý stojí 450 euro)...

Ivetka Čarná, 6.S

Ako som skoro neprišiel do školy

Najlepšie si z prázdnin pamätám pobyt v Chorvátsku. Hneď po príchode sme šli okúpať. Voda však bola taká studená, že mi skoro zmrzli nohy, keď som do nej vstúpil. Aj na druhý deň som takmer prišiel o život. Prvý raz ma skoro prešiel kamión a potom som sa takmer utopil. Na mori boli obrovské vlny, ktoré ma stále kdesi ťahali a nakoniec ma to pleslo o skaly.

Najviac sa mi však v Chorvátsku páčili autá, také sa na Slovensku nenájdu ani omylom...

Tomáš Marciňák, 6.S

Kučko Ruzniak, 2.S

Boľavé letné osvieženie

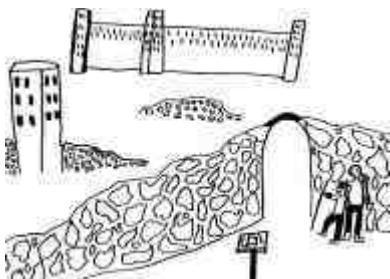
Cez letné prázdniny sme boli ja a moji rodičia na dovolenke v Štúrove. Je to krásne mesto, nachádza sa tam rekreačné stredisko Vadaš. Je tam veľa abazénov a športových atrakcií. Vyskúšala som jazdu na vodnom bicykli, zahrala si tenis s rodičmi. Najviac sa mi páčili vodné tobogany.

Chcela som si to ísť vyskúšať, no mala som trochu strach. Ocino ma prehováral a ja som nakoniec súhlasila a spustila sa. Išlo to dosť pomaly, musela som sa posúvať rukami.

Keď som došla dole, bola som celá udychaná. Po mne sa spustil ocino. Išlo mu to rýchlejšie ako mne, no keď vyšiel z vody, ukázal mi odraté lakte a roztrhnuté plavky na zadku.

Bolo mi ho ľúto, ale aj tak som sa smiala.

Natálka Daubnerová, 7.S

Lukáš Nemček, 3.S

Ako som nedovolenkoval

Pôvodne sme mali ísť na dovolenku do Chorvátska, ale keďže nám nemal kto postrážiť nášho „Gaštana“ (psa), ostali sme

na Slovensku. Išli sme do Senca. Cesta bola dlhá, ale náš pes ju zvládol, aj keď s prestávkami.

Celá dovolenka vyzerala takto: sedeli sme na izbe, večer sme sa šli prejsť do mesta. Na tretí deň sme sa pokúsili kúpať, ale bola zima a večer dokonca začalo pršať. Tak sme do noci s otcom hrávali karty. Hral som sa aj s bedmintonom, a poobede som sa šiel konečne kúpať. Kúpal som sa ako jediný v jazere, ešte jeden človek tam skúšal windsurfing, ale moc mu to nešlo, lebo len čo nastúpil, hneď spadol...

Tomáš Gerát, 7.S

Chorvátska búrka

...V jeden deň som sa zobudil, vykukol zo stanu. Všetci už boli hore, najedení a pripravení ísť na pláž, čakali len na mňa... na pláži začal víriť vietor, brat ľudom karimatky, snečníky, nafukovačky, klobúky... Ľudia vrieskali. Kričali, a tak si to všimli aj tí, čo už z pláže odchádzali. No zrazu to prestalo a veci sa rozleteli do všetkých strán. Zbierali sa po celej pláži, po kempe, aj na mori.

O tri dni sa v správach objavilo: „Jutro bude kiša“ (Zajtra bude pršať) No na druhý deň nepršalo, len sa zbierali husté oblaky a veľké vlny. Na ten ďalší deň sa nám to vrátilo.

Strašne pršalo, presunuli sme sa zo stanu do karavanu... Po daždi sme sa vybrali na prechádzku a vtedy sme to uvideli. Oblak vo výške asi 30 metrov, točil sa, a stále klesal. Zdvihol sa silný vietor, museli sme držať stan a urobiť cestičky pre vodu, aby sme zachránili pred vytopením. A potom sa začalo to najhoršie. Krupobitie. Krúpy boli všade a padali tak, akoby tam hore niekto strieľal z rotačného...

Michal Kučera, 7.S

Lucika Valachová, 1.S

Šárka Zubercová, výchovný poradca, zástupkyňa pre mimoškolskú poradcu,

1. Mala som a mám veľmi rada deti. Myslím, že je to sen väčšiny dievčat – stať sa učiteľkou. Mne sa ten sen splnil.
2. Asi nič, lebo my máme super pani riaditeľku, ktorá robí pre školu úžasné veci.
3. Sú to deti. Teraz najmä tie vlastné.

Mirka Grzybová, pedagóg voľného času

1. Pretože na mňa bola moja učiteľka v škôlke zlá. Nechcela som, aby takéto učiteľky učili deti.
2. Je tu príjemné prostredie a to stačí na to, aby tu bola milá atmosféra. Vtedy sa hneď lepšie učí a vytvárajú sa priateľstvá.
3. Ťažko mi je definovať len jednu osobu. Je to najmä moja rodina a všetci tí čo majú dobré srdiečko

Lenka Valocká, pedagóg voľného času

1. Mám veľmi rada deti. Od malička som maminám, kamarátkam v okolí vozila deti v kočiaku. Rada sa hrám a robím šašoviny.
2. Postavila by som vlastnú školu, kde by každá trieda mala aspoň tri izby, veľkú telocvičňu a perfektnú záhradu s bazénom.
3. Sú to moji rodičia, ktorí sú mi vždy, keď potrebujem pomoc, nablízku. A potom moje deti.

Janko Baran, pedagóg voľného času pre II. stupeň

1. Práca s deťmi ma zaujíma a je to stále o niečom novom.
 2. Preniesol by som viacej zodpovednosti na žiakov.
 3. V mojom živote je veľa dôležitých osôb, ktoré mám rád rovnako, ktoré rovnako potrebujem.
- Odkaz:** Najhorší sú skrytí nepriatelia, ktorí sa boja povedať pravdu do očí – sú to vlastne úbožiaci, a keď človek odhalí pravdu sám, sú urazení. Nebuďte smutní, ak vás niekto sklame – na svete je ďalšia 6,5 miliárd ľudí. A tým sa oplatí veriť.

Mária Frndová, pani upratovačka

1. Pracujem tu preto, lebo mám nízky dôchodok a privyrobím si tu nejakú korunkku.
2. Myslím, že je to všetko OK, nič by som nezmenila.
3. Moja rodina, čiže jedna osoba len nie.

Začiatok školského roku

Bolo po prázdninách a my sme sa znovu stretli v našej starej- známej škole. Niektoré veci boli nové, napr. naša trieda Williama Shakespeara. Na uvítacom príhovore pani riaditeľka spomenula veľa vecí, ale všetko sa mi z hlavy vymazalo pri jednej príjemnej i nepríjemnej veci.

Uprostred príhovoru začala pani riaditeľka Hanka spomínať jeden dôležitý dokument, a keďže som s ňou už predtým hovorila, tušila som, že to bude ten „papier“, ktorý som jej dala v prvej triede. Naozaj ho spomenula. Zahanbila som sa. A dosť?...

No ale keď som to počúvala, ako pani učiteľka hovorí, hlboko v srdci som mala vážne príjemný pocit. Ďakujem.

Lenka Štípalová, 9. S

Prváci sa na školu tešia...

Pani učiteľka Peťka pripravila so svojimi prváčikmi anketku. Položila im jednu-jedinú otázku: *Aký bol pre vás prvý školský deň?*

Kristínka: Veľmi som sa tešila. Na začiatku som sa nudila, ale potom v triede už nie.

Laura: Veľmi, veľmi som sa tešila, chcela som sa učiť už v prvý deň. Páčila sa mi tabuľa a bábky.

Boris: Veľmi som sa tešil. Aj keď u nás boli starkí, chcel som ísť do školy už v sobotu. Páči sa mi trieda.

Saška: Veľmi, preveľmi som sa tešila a hneď som sa chcela učiť. Páčila sa mi pani učiteľka.

Dávidko: Stále som hovoril: „Kedy už prídem do školy, kedy už prídem do školy?“ A potom, keď som tu už bol, som si povedal: „Konečne!“ Páčila sa mi rozprávka.

Filip: Nič sa mi nepáčilo. Do školy som sa netešil. Vrátil by som sa do škôlky, lebo sa chcem ísť lyžovať.

Peťko: Páčilo sa mi všetko. Tešil som, kedy už konečne pôjdem do tej školy.

Pat'ko: Mne sa páčilo všetko!

Lucka: Ja som už cez prázdniny chcela ísť do školy.

Garfield

*Páčilo sa mi
Garfieldovi kolobrodzástvi.
Rulko*

Klubisti sa zabávali na Garfieldovi, najslávnejšom kocúrovi sveta, smiali sa na to, ako tancoval, zastavoval vlaky a brzdlil...

Z e-mailovej pošty

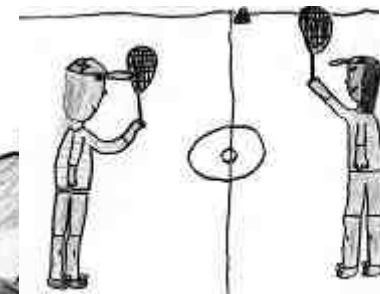
Vo víre prázdnin si na nás spomenuli naši talianski spolužiaci, Veronika a Francesco:

*Pre stvrtakov
ahojte stvrtaci, ako sa mate? us ste zacali skolu? Ja zacnem az osmeho septembra mam vas velmi rada. a vy? posledni mesiac budem zasa s vami ai v skole priode
Veronika*

Velky pozdrav aj od Francesca vsetkym druhakom. Pozdravujeme aj vsetky pani ucitelky a pani riaditelku.

Laura a Saška, 1. S

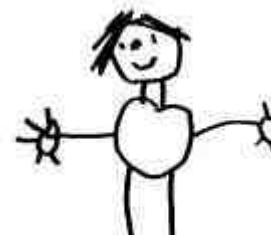
Barborka Kráľová, 4.S

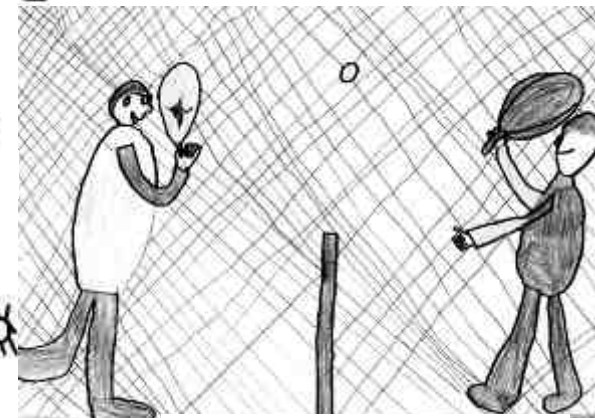
Saška Špiriaková, 1. S

Maťka Valachová, 2. S

Adamko Figura, 1. S

Jakub Stehlík, 4.S

O prázdninách sa nemusí len písať, na prázdniny sa dobre spomína aj cez obrázky, s ceruzkou v ruke...

BMX

Sú tri druhy BMX: BMX 20 (starý typ), freestyle BMX (na skákánie trikov a bikros) a dural BMX (super odľahčená – na manuálne triky, ako napríklad – točenie na mieste na zadnom kolese).

Tento šport je výnimočný v tom, že môžete „trikovať“ hocikde. Stačí len prehodiť gumu. Freestylové gumy sa využívajú na rampách, v skateparkoch a v meste; bikrosové zas na bikros, triky na skokoch v teréne apod.

BMX šport je finančne náročný vo všetkých oblastiach – samotný bicykel, výstroj, doplnky. Niektoré BMX stroje stoja cez 70 tisíc korún, záleží, samozrejme, na značke a kvalite. V tomto športe je najznámejší Matt Hoffman, ktorý je momentálne na treťom mieste Svetového pohára vo Freestyle BMX.

Mojím osobným favoritom je Dave Mrira (ktorý sa sriadla s Jamiem Bustwickom na prvom mieste), a to odvtedy, čo skočil doubleback flip (dvojitý salto) v takmer nemožných podmienkach.

Michal Kučera, 7. S

Filmy

Shrek 2

Shrek 2 je zábavný film pre deti, ale aj pre dospelých. Ide o Orka (Ork pochádza z anglického slova *orc* a preložiť sa nedá, ale kto videl film Shrek po česky, tak neverte tomu, že je to zlobr, lebo je to nezmysel), ktorý zachránil krásnu princeznu Fionu (Cameron Diaz) a ona sa za neho vydala nielen preto, že ju zachránil.

Všetko sa začína svadobnou cestou. V jeden deň príde za Shrekom (George Clooney) jeho starý priateľ Oslík (Eddie Murphy) a povie mu, že chce s ním bývať. Shreka a Fionu to prekvapí, tak sa radšej rozhodli, že navštívia Fioniných rodičov. Rodičia z nich nebudú moc nadšení. A jej otec najviac. Preto si jej otec najíma krutého zabijaka Kocúra v Čižmách (Antonio Banderas). No a kto chce vedieť viac, dozviete sa to, keď si pozriete film...

Michal Taliga, 8. S

Jesenné cvičenia v prírode

Pán učiteľ Matej, vraj ako rozlúčku, pripravil pre žiakov druhého stupňa jesenné hry v Jahodníckych hájoch. Hra s podtitulom Ktorá trieda je navštrannejšia bola zložená z piatich hlavných úloh, jednej medzihry a finále. Všetky časti sa nestihli, najviac sa súťažiaci zdržali pri úlohe č. 2 (státie na jednej nohe – víťaz Tomáš Hakel stál viac ako 30 minút) a pri vedomostnej súťaži. Celkovým víťazom sa stali ôsmaci, druhí skončili šiestaci a tretí boli piatci.

Nechcelo sa

...vôbec sa mi tam nechcelo ísť. Chcela som zostať doma. No čo už. V Jahodníckych hájoch sme sa rozdelili do skupín. Hlavný člen našej skupiny bol Dano. V prvej hre sa mu podarilo nájsť deviatku žltú kolku, v druhej hre sme mali stáť na jednej nohe. Vydžala som asi dvadsať sekúnd a potom som spadla...

Natália Daubnerová, 7. S

Pohľad Miška Kučeru

Úloha č. 1 – mali sme v lese hľadať kolky. Na jeho konci sedel Juro (brat pani učiteľky Zuzky) a vrazil: „Za mnou nič nie je.“ Tak sme sa vrátili. Naša kolka mala byť zelená, lenže my sme žiadnu nenašli. Simona nám – mne a Tinovi – však prezradila, kde ju máme hľadať. A tak po ňu Tino šiel, no motal sa po lese asi pol hodinu a nič nenašiel. Body sme teda nezískali.

Úloha č. 2 – stáli sme na kvádroch na jednej nohe. Bol som naj z triedy, ale nie zo školy (stihol som však hrať piškvorky s Tomášom Marciňákom).

Úloha č. 3 – vedomostná súťaž. Maťo písal všetko, čo sme mu povedali. Aj zo žartu.

Úloha č. 4 – bežali sme dolu kopcom a potom odpisovali príbeh. Zase sme to nestihli...

Michal Kučera, 7. S

„Sme víťazi!“

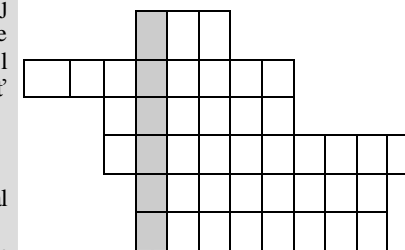
„Sme víťazi!“ To sme si mohli zakričať po ukončení branného cvičenia počas druhého školského dňa. Vyhrala 8. S. Sme na to hrdí a môžeme povedať, že sme odovzdali všetky naše sily, ba aj tie, ktorými sa vieme stratiť...

Michal Rysnák, 8. S

Zasúťažte si...

Ponúkame vám jednu z finálových úloh jesenných cvičení v prírode pre II. stupeň. Zvládli by ste to?

1. najlepší priateľ človeka
2. tvoja škola
3. martinský primátor
4. hra sa hrala v ... hájoch
5. Slovensko po anglicky
6. k akému národu patria slová: iglu, Inuiti, sever Kanady

Priznám sa, zase ma naši redaktori raz zaskočili...Vraj okamihy...Veď život v BellAmose je taký hektický, že tie okamihy niekedy ani nevnímame. Mnohé z nich časom zapadnú do zabudnutia, ale predsa...

Zuzka s Maľkom ma svojou požiadavkou prinútili zabrzdiť, spomaliť, zastaviť sa a hlavne zamyslieť sa. A tak sa budem v tejto rubrike snažiť „vytiahnuť“ na svetlo sveta spomienky, ktoré sú uložené v mojom najhlbšom vnútri. Možno sa vám budú zdať niekedy príliš osobné, trochu chaotické, tak ako mi budú prichádzať na rozum.

Jedno však sľubujem: budú pravdivé.

- 🔔 **ZRODENIE SNA** – tak by som nazvala prvý okamih. Bolo to na jar 1995. Svetlo sveta uzrela moja prvá kniha Známká alebo slovo. V Martine bola celoštátna konferencia o slovnom hodnotení žiakov a na nej sme knihu prezentovali. Na autogramiáde sa zúčastnila aj Alenka Ledecká, riaditeľka prvej súkromnej základnej školy na Slovensku z Košíc. /Dnes už škola žiaľ neexistuje./Keď sa predstavila kto je, doslova som sa na ňu „vrhla“ a už celý čas patrila len mne. V ten večer, keď som zaspávala, som prvýkrát vyslovila nahlas to, o čom som snívala: raz budem mať aj ja svoju súkromnú školu!
- 🔔 **ROZBALENIE SNA** – Večera v reštaurácii Maja /už tiež neexistuje/. Keď môj sen začal naberať konkrétne obrisy, priznám sa, zľakla som sa. Veľmi som to chcela, ale ani v hrubých rysoch som nevedela, čo ma čaká. Ale vedela som presne, čo chcem. A hlavne, potrebovala som to niekomu povedať. Bola to moja priateľka Helka Ogureková, ktorá – odkedy sa poznáme – stojí pri mne v dobrom i zlom. Na spoločnej večeri nechápavo skonštatovala:“ *Si šialená, ak si myslíš, že sa to podarí...*“ /Ale ja tak rada bývam šialená.../
- 🔔 **ZARADENIE DO SIETE ŠKÔL** – Prišla obálka s pečiatkou Ministerstva školstva. Dodnes ju opatrujem. Keď som ju otvárala, triasli sa mi ruky. Áno, bolo to tam – čierne na bielom: 31.1.1996...Ministerstvo školstva SR zaraďuje Súkromnú základnú školu v Martine do siete súkromných škôl v Slovenskej republike. Školu môžete zriadiť k 1.septembru 1996.
- 🔔 **PRVÝ ZÁPIS** – Studený januárový deň, ale ja som otvárala okná... Všetko bolo pripravené, len detí akosi nebolo...Hodinu pred zápisom sa po chodbe síce prechádzala sympatická pani a keď som ju oslovila, predstavila sa ako p. Danka Zacharová – maminka dnes už nášho úspešného gymnazistu Radka Zachara. V ten deň sme zapísali ešte Lenku Štípalovú a ďalších troch žiakov.
- 🔔 **BILANCIA ZÁPISU** – 5 detí. Nebolo to optimistické. A hoci do septembra chýbalo ešte pár mesiacov, zmocnili sa ma obavy. Neboli to okamihy, ale pocity. Čo to preboha robím? Utekám z istej roboty do neistoty? / „ *Si šialená,* “ rezonovali mi neraz Helkine slová/

Napriek preplakaným chvíľam a obavám som dnes rada, že som to vtedy nevzdala. Som totiž typ človeka, ktorý , ak sa raz rozhodne vykročiť nejakým smerom, sa už späť nevracia.

Vaša pani riaditeľka Hanka

Grand Theft Auto 3 je veľmi obľúbená hra pre PS2. Je založená na tom, že prostredníctvom počítačového hráča plníte misie, bojujete proti mafii. Do hry je zapojená aj polícia, ktorá vás však neprenasleduje kvôli boju s mafiou, ale kvôli porušovaniu dopravných predpisov.

Ak chcete túto hru hrať, mali by ste byť zruční vodiči (pretože naháňanie a vyhýbanie sa nepriateľom nie je sranda), dobrý postreh a možno tiež poznať niektoré triky...

O tohtočíslvé triky sa postaral Adam Lučanský z 5. S.

Tipy na hru Grand Theft Auto 3

Ak chcete túto hrať ako profesionáli, mali by ste ovládať nasledujúce informácie:

V ľavom dolnom rohu je mapa, na ktorej sú vyznačené nielen ulice, ale sú tu i vaši zamestnávateľa – tých spoznáte tak, že sú označení začiatočným písmenom (napr.: A = Anit, S = Salvatore, apod.), po niekoľkých splnených úlohách tam pribudne i telefón.

Na mape sa zobrazuje i štvorec rôznych farieb – je nutné ho nasledovať, určuje plnenie úloh. Pozor – niektoré úlohy je nutné splniť v časovom limite, preto nie je vždy nutné rešpektovať dopravné vyhlášky, napr. o rýchlosti, jazde v protismere či o jazde na chodníku.

Na obrazovke vpravo hore je zobrazený váš život a tiež tzv. Fízlo-meter. Ten označuje, akou intenzitou vás hľadajú, napr.:

2 hviezdy = hľadajú vás síce, ale bude im to ešte veľmi dlho trvať. Prenasledovateľov sa môžete zbaviť tak, že objavíte hviezdičku.

3 hviezdy = je na vás nasadený už aj policajný vrtuľník.

5 hviezd = hľadá vás F.B.I.

Na mape je zobrazený aj fialový dom (alebo SAVE), ten je váš. Pri ňom je i garáž, ktorá slúži na skrytie áut.

Výtržnosť – keď sa pred vami objaví symbol lebky, mali by ste splniť v časovom limite určitú úlohu. Ak sa vám to podarí, získavate zbraň.

Gangy – v tejto hre je množstvo gangov, napr. Triády, Kartel, apod. Na začiatku hry sú všetky gangy neutrálne, postupne však dostávajú za úlohu rozbiť niektorý z nich. V tom momente sa sily v hre delia – na gangy, čo sú s vami a na tie, čo sú proti vám.

Balíčky – tie sú veľmi dôležité. Je ich celkovo 100 a ak nejaký nájdete, na 100% ho zoberte. Určitý počet vám zabezpečí zlepšenie výzbroje.

Zárobok – zarábať si môžete rôznymi spôsobmi, najmä však plnením úloh.

Ahoj všetci!

Dúfam, že ste si riadne užili prázdniny a teraz ste pripravení na nový ťažký rok na našej škole. Ja sa k vám teraz prihovám už ako deviatačka. Verím, že nové knihy sa vám budú páčiť, a že si možno aj niektoré prečítate.

Terry Pratchett - Užasná Zeměplocha

Viem, že každého obľúbeným žánrom nie je sci-fi. Ale tí, ktorí predsa len majú náladu na niečo ako fantasy až sci-fi, si toto určite prečítajú. Je to séria mnohých kníh a ako je aj v názve - úžasných. A to nepreháňam.

V knihách nájdete príbehy o splašenom nevydarenom mágovi Mrakoplašovi, ktorý má naozaj nevídané dobrodružstvá. Ďalej sa dozvieme, ako vyzerá, ako sa správa, a ako hovorí Zemeplošský Smrť a jeho zážitky z odpravovania ľudí na oný svet. Sú tam príbehy o Mestskej hliadke v najväčšom Zemeplošskom meste Ankh-Morpork, kde v Hliadke vyšetrujú príbehy o nelicencovaných zlodějoch a takisto vrahoch, ktorí nepatria ku Cechu vrahov. A dočítate sa aj o mnohých iných postavách.

Lenka Štípalová, 9. S

Sladkosť za názov knihy

Nepochopil som jeho odpoveď, ale mlčal som... Dobré som vedel, že sa ho nesmiem pýtať. Bol unavený. Sadol si. Ja som si sadol vedľa neho. A po chvíli ticha ešte povedal: „Hviezdy sú krásne vďaka ruži, ktorú nie je vidieť...“

Odpovedal som „prirodzené“ a mľčky som sa vo svetle mesiaca zadíval na vlny piesku. „Púšť je krásna,“ dodal.

A bola to pravda. Vždy som mal rád púšť. Človek si sadne na pieskový presyp. Nič nevidí. Nič nepočuje. A predsa čosi v tichu žiari...

„Púšť robí krásnou to, že niekde skrýva studňu...“ povedal.

Z akej knihy pochádza tento úryvok? Kto je jej autorom? Ak vieš odpoveď, neváhaj a sem s ňou!

Táto nová rubrika je nástupkyňou Čím som výnimočný... Ako prví sa navzájom vypovedajú pani riaditeľka Hanka a ôsmak Michal Rusnák...

Ste optimistka?

Áno, pri mojej práci sa inak ako s optimizmom nedá (aj pesimista je zle

informovaný optimista)

Čo vás urobí šťastnou?

Spokojný úsmev ľudí, s ktorými sa stretávam, slniečko na oblohe, cyklotúra. Najväčším šťastím je pre mňa moja práca, ktorú milujem.

Čo vás urobí nešťastnou?

Smútok druhých je mojím smútkom... Nepochopenie, závisť, choroba...

Aký bol váš cieľ pri budovaní tejto školy?

Vybudovať školu, do ktorej by deti rady chodili, v ktorej by mali priestor na realizáciu, školu, ktorá má aj dušu aj srdce. Školu, v ktorej budeme všetci kamaráti. A hlavne školu, ktorá poskytne deťom okrem základnej gramotnosti aj počítačovú a jazykovú. Školu, v ktorej si bude človek človeka vážiť.

Čo vám zvyšuje adrenalin? (Okrem žiakov)

Ludská hlúposť, výšky a hĺbky, cestovanie...

Čo vás ukľudní?

Šálka dobrej kávy, vidina pekného dňa, príjemná spoločnosť a pohľad do ohňa.

Čo by ste si zobrali na opustený ostrov?

Svojich priateľov, dobrú knihu a mobilný telefón.

A ak by tam nebol signál?

Posielala by som správy vo fľašiach...

V čom sú výnimoční vaši žiaci?

Každého žiaka vnímam ako osobnosť a z toho vyplýva aj filozofia našej školy – že každý z nás je v niečom najlepší. Myslím si, že našu školu navštevuje 95 výnimočných žiakov (len keby dverami nebúchali...) a učí v nej 17 výnimočných učiteľov.

Čo myslíte, prečo vybrali na tento rozhovor práve vás?

Hovorí sa, že ryba smrdí od hlavy, a začať niekde treba...

V čom ste výnimočná?

Nepoznám cestu späť, ak sa pre niečo rozhodnem, idem tvrdo za svojím cieľom, hoci jednoduchšie by bolo vrátiť sa... Vyhovuje mi systém chaosu, verím, že ak dobro dám, dobro sa mi vráti.

A čo na to Michal?

Si optimista?

Niekedy nie, keď mám veľa úloh a musím sa učiť...

Čo tá urobí šťastným?

Keď mi niečo vychádza, v škole aj v živote.

A kedy bývaš smutný?

Keď sa o niečo snažím a nejde to dosiahnuť. Keď stretávam falošných a závistlivých ľudí.

Naplnila naša škola tvoje predstavy?

Áno aj nie. Je to tu celkom iné, cítim sa tu ako človek a nie ako nikto. Obával som sa, že sa tu budeme veľa učiť, ale je to tu ľahšie, lepšie sa to tu dá naučiť.

Adrenalin?

Športy... a pekné dievča, ktoré kráča vedľa mňa po ulici.

Čo tá ukľudní?

Dobrá hudba, čokoláda, podvečerná záverečná jazda s priateľmi na alpských svahoch.

Čo by si si zobral na opustený ostrov?

Zasneženú stráň, snowboard s kamarátmi.

Čo myslíš, v čom sú výnimoční naši učitelia?

S prístupom ku žiakom, správajú sa k nemu ako k rovnocennému partnerovi a dôverujú mu.

Prečo práve ty vedieš tento rozhovor?

Ešte som nebol v tejto rubrike... lebo navonok vyzerám ako zodpovedný človek. Ale iba navonok...

V čom si výnimočný?

Odtlačkami prstov... Mám nízky prah nervozity, so zvyšovaním veku sa táto diagnóza zlepšuje, nevzdám niečo po desiatich minútach. Ak áno, vrátim sa k tomu v najbližšej dobe.

Na niektorej stránke nášho časopisu nájdete otázku, čo zaručene platí na učiteľov... Vy by ste možno odpovedali inak, napriek tomu – asi každého učiteľa poteší, ak za ním žiaci, ktorí odišli na inú školu, občas prídu... V našej škole sa to stáva tradíciou. Prví gymnazisti sú tu pravidelnými hosťami, a ani ostatní za nimi nezaostávajú. Tí naposledy odchádzajúci sa s vami podelia o svoje zážitky vo Zvončeku.

Temis Amiridis

Keď som nastupoval do školy, myslel som si, že to bude nuda. Našiel som si tam však fajn kamošov a aj učiteľa (profesori) sú celkom v pohode, hlavne náš učiteľ biológie a slovenčinárka (Uherová).

V jedálni varia super, výhodou je, že si môžem vybrať z dvoch jedál. Triedy sú celkom dobré, až na niekde padajúcu omietku. Sú tam ale pohodlné kožené stoličky. Prebieha tu veľa súťaží, zábav. Ja už presne viem, do ktorej sa zapojím...

Tiež sa mi páči veľká medzitriedna súťaž „SME SUPER!“, v ktorej môžeme za triedu vyhrať buď 5000 Sk do triedneho fondu, alebo o jeden deň dlhší výlet alebo vstupenky na školský ples. Je v nej šesť disciplín. Nevieť presne ktoré, ale myslím, že: prospech triedy, absencia, prezývky, poriadok v šatni, stravovanie v jedálni, zapájanie sa do aktivít...

P.S.: Všetkých vás pozdravujem.

Milan Čerňanský

Moje pocity v novej škole? Dobré! Chcem odkázať pani učiteľke Maťke K., že moja prvá známka bola z angličtiny a bola to – 1! A pánovi učiteľovi Vladkovi odkazujem, že sú tu dosť zlé počítače!☹

Ale inak je to tu výborné. Učiteľia sú fakt dobrí. Niektorí sú aj priateľskí. Máme najnovšiu triedu na celej škole, takže žiaci z iných tried si ju chodia stále obzerať...

Aj obedy sú dobré. Beháme po celej jedálni s táckou a vyberáme si to, na čo máme chuť, čo by sme si dali na obed.

No čo ešte povedať, je to určite viac ako tých pár viet, čo mám vyhradených...

Držím palce časopisu, nech je vynikajúci ako minulý rok. Pozdravujem celú školu a pani riaditeľku.

Baška Sušienková

Mala som napísať o mojich prvých dojmach z gymnázia. Len ťažko tie pocity opísať. To asi musí zažiť každý sám.

Prvý deň to boli skor take zmiešané pocity, videla som pár známych tvárí, ale to je všetko. Vidieť vyše 900 detí z jednej školy pokope bol pre mňa sok. Najhoršie bolo asi to, že som najmladšia. Nakoniec to nebolo až také zlé.

Strasne bolo, keď som uvidela učiteľsky zbor. Vacsinou same stare struktury (cest vynimkam), ale nasa profka je relativne mlada (ma okolo 30 rokov). Profesori, ktorí ma učia, su celkom dobri (az na par vynimiek), takže to sa celkom da.

Su značne rozdiely (nie len v počte žiakov) medzi "zakladkou" a "gymplom". Ja už nie som žiak, ale student, na hodiny sa presuвам z triedy do triedy, učiteľov, oslovujem profesor, mam známky, studentsky preukaz, atd...

P. S.: Za tri neskore prichody na hodinu je 1 neospravedlnena hodina a za 8 a viac neospravedlnenych hodin za rok je 3-jka zo spravania a nasledne resp. podmienecne vylucenie zo školy (vsak, Misko).

Samuel Coward

(porozprával počas návštevy v škole)

Je tam fajn, okrem prvého dňa, keď sme museli prísť v obleku... Na gymnáziu je to omnoho ťažšie, sú tam starší žiaci, ale dá sa. Chcem prejsť do inej triedy, ale z tej mojej ma veľmi nechcú pustiť... Inak sa na vyučovaní presuваме z triedy do triedy.

Takmer všetci tam rozprávajú po anglicky, ale chodím na hodiny slovenčiny a literatúry. Musím čítať knihy po slovensky, teraz Antigonu, ale tá je tenká, už som to zvládol...

Táto stránka je určená pre súťažiacich žiakov I. stupňa. Vyfarbi čo najkrajšie obrázok kráľa Abecedára a prines ho do Kabinetu humanitných vied – teda do hlavného sídla redakcie Zvončeka. Na víťaza čaká sladká odmena.

ABEGEDELAND

Stalo sa to práve vtedy, keď som ostal v škole dlho do noci. Keby som sa bál, bolo by to strašidelné. Napriek tomu sa mi stále zdalo, že niekto chodí po chodbách.

Zhasol som svetlo, zobral palicu a najtichšie ako som dokázal, vyšmykol som sa z kabinetu na tmavú chodbu. Nikdy by som neveril, aké zvuky môže stará škola počas nočnej búrky vyčarovať. Zaprašťalo okno, buchli záchodové dvere a niečo prebehlo tmou, skutočne som spozornel. Vietor sa oprel do okien a škola sa rozvzdychala tisíckami zvukov. Je tu skrytý človek? Azda nejaký zlodej. Za mojím chrptom opäť niečo prekľzlo. Budú to len myši, vydýchol som si, ale spomenul som si na pani riaditeľku, ktorá sa myši bojí. Musím ich chytiť.

Raz mi jeden horal prezradil špeciálnu techniku chytania myši pomocou klobúka. A tú som použil. Za pár minút sa pod širákom niečo trepotalo. Rýchlo som to prehodil do veľkého vedra. Prekvapene som odskočil. Nebola tam myš, ale podivné stvorenie.

Veľké chlpaté bruško sa kývalo na štyroch nožičkách a nahor trčal trupík s malými ručičkami a veľkou guľatou hlavičkou. Nič také som v živote nevidel. Najviac mi to pripomínalo veľkého zvláštneho pavúka. Vtedy to vystrčilo z hlavičky dve tykadlá a vyvalili sa na mňa čierne oči. Akoby to chcelo niečo povedať.

„Pustite mňa!“ ozvalo sa kovovo. To som už úplne prestal chápať, čo sa túto noc deje.

„My nie chceme, aby sme my vám robili zle. My sme neškodní!“ To stvorenie hovorilo priamo ku mne. Chytil som to čo najjemnejšie za bruško.

„Čo si a ako si sa sem dostalo?“ nedôverčivo som sa spýtal neurčitého tvora.

Pokýval očnými tykadlami a rezignovane spustil nožičky. Vrchnú časť tela vypoľ a dôstojne povedal: „Dovoľte sa mne predstaviť. Dvorný rečník, najvrchnejší radca a snovač snov Jeho Veličenstva Likodrévie III. Som známy menom Snovík. Nasledovali sme našu mladú kráľovnú až za hranice známeho sveta. Vzniesla sa s celým palácom a zmizla v dialke. A naši sme ju až tu. Uskutočnili sme dlhú púť, nebráň štastnému koncu.“

Nedôverčivo som sa poobzeral, ale žiadnu kráľovnú som nevidel. Ani podobné potvorky. Žeby mi začalo preskakovať z únavy? Rozprávam sa tu s nadmerne vyvinutým pavúkom!

„Neviaňte sa, vidieť vám na očiach. Nič zle ste nespravil. Vstúpili sme do vašej ríše a vy ste ju bránili. Prosím, potrebujeme nabrat' sily, nechajte nás tu istú dobu prebývať!“ zaprosil.

„Neviem, čo si, hoci si mi to povedal. Neviem odkedy chrobáky hovoria, ani nie som ochrancom týchto priestorov. Ale toto je škola a hmyz tu pravdepodobne nemôže prebývať!“

Keby sa mohli tykadlá mračiť, tak by to vyzeralo asi tak, ako sa Snovík zatváril. To sa už usalašil na mojej dlani a trel si malé ručičky.

„Pane, my sme Podzemný národ. Naša civilizácia je staršia ako vaša. Boli sme tu dávno pred vami a budeme tu po vás. Veľa sme sa však od vás naučili. A možno aj preto sme tu. Škola je Čarovná ríša. A nie sme hmyz! Hmyz nám slúži. My sme leteli na ich krídlach, z mnohými neskrotenými sme bojovali. Ale viac vám povie naša kráľovná. Myslím, že vám poskytne audienciu!“ Na to sa na lane spustil na zem a rýchlymi pohybmi nožičiek sa rozbehol hore po schodoch. Tak predsa to je pavúk.

Za dverami dielne bol zvláštny šum. Žeby tu bol ešte Janko?

Dvere sa odchyľili a ocitol som sa v zvláštnej modrastej žiare. Po zemi sa pohybovali malé bytosti, na stoloch posedávali podivné postavičky a všade poletovali farebné mole. Všetky smerovali ku skrini. A na nej, ako na vysokom tróne sedel malý blondavý anjel. To bola kráľovná. Pripadal som si ako Gulliver, v niektorom jeho neuveriteľnom dobrodružstve.

Kývla na mňa a ja som sa posadil na starú stoličku. A tým najlahodnejším hlasom rozprávala krásne príbehy z histórie Podzemného národa. Jej podaní celú tu históriu predom hrali ako veľké divadlo. Opona padla, až keď nebo prestalo byť temné. Vtedy sa všetci

Asi len málokto z vás vie, že v posledný prázdninový víkend koncertovali v našom meste mnohé populárne kapely. Jednou z nich bola aj skupina Nocadeň. Večne aktívna redaktorka Baška Sušienková neváhala ani minútu a pripravila pre vás nasledujúci rozhovor. Aj ako rozlúčku s vami.

Skončili sa prázdniny. Chceli by ste si nejaké zopakovať?

R: Aj tieto sa mi celkom páčili. Lebo sme veľa hrali. Keby to bolo každý rok takto, tak by sme boli spokojní.

P: Prázdniny... Ja by som to urobil takto: január, február – prázdniny, marec – prázdniny, apríl – prázdniny... Takto si predstavujem svoj život. A pomedzi to nejaké koncerty. Aby zase mohli byť prázdniny. Pretože ich celá kapela milujeme.

Aké sú vaše spomienky na školu?

R: Keďže je to školský časopis, nemôžeme hovoriť škaredé veci. Takže – na školu máme len tie najpríjemnejšie spomienky, školu sme milovali a radi sme do nej chodili.

P:...a ešte radšej poza školu.

B: A sme radi, že sme ju skončili.

P: Ja osobne mám super spomienky na školu. Horšie by bolo spýtať sa, aké spomienky má škola na mňa...

Myslíte si, že škola v súčasnosti je iná ako tá v minulosti?

R: Hm, neviem úplne presne, ako je na tom školstvo dnes, ale keď sme chodili do školy my, bolo to veselé, aj menej veselé. Asi aj teraz je to tak...

B: Myslím, že teraz dosť chýbajú tie mliečne desiaty...

P: Škola bude asi stále o tom, že kto sa učí, má sa dobre, kto sa neučí, má sa zle. Nie?

Na čo ste sa v škole najviac tešili? Okrem prestávok, samozrejme...

R: Zobrala si mi odpoveď... Ale nie, ani prestávky sme nemali radi, pretože my sme museli chodiť po chodbe dookola. Vždy tam bola učiteľka, ktorá dávala pozor a keď niekto vybočil z radu, dostal po zadku. Takže ani prestávky neboli dobré. Ale po

škole to bolo dobré!

P: Ja som mal rád matematiku, fyziku, chémiu, pestovateľské práce a telesnú...

Čo podľa vás zaručene platí na učiteľov?

P: Mal som spolužiakov, ktorí uplatňovali päsť... to vždy platí, to je univerzálna metóda. Ale vážne... Na učiteľov platí to, keď žiak vždy vie to, čo učiteľ od neho vyžaduje.

R: Najmä tie vedomosti by mali platiť... alebo neprísť do školy.

Aký je podľa vás zaručený ťahák?

R: Boli medzi nami výmyselníci, ktorí vždy mali niečo pod lavicou... na sponke, z ktorej si potom vytáčali ťaháky... Možno stačí vedieť to, čo bude na písomke a doma si to potom pripraviť a potom sa už len tváriť, že to vieš...

P: Ja uznávam to, že jediný dobrý ťahák je naučený spolužiak vedľa teba...

R:...alebo ešte zhovievavý učiteľ, ktorý odíde z triedy...

B: Treba mu zavolať, že má návštevu...

P:...alebo že vytápa susedov!

Bavila vás v škole literatúra?

R: Vôbec ma nebavila, nerád som recitoval. A potom sa každý čudoval, akú prihlášku som si dal. Vyštudoval som herectvo a až potom ma to začalo baviť. Hudbe som sa však venoval od malička, vtedy som mal možno chabé pokusy niečo napísať. Ale žeby som sa špecializoval len na literatúru, to nie...

Ako si chcete udržať fanúšikov?

B: Zubami – nechtami, škriabancami, kopancami, ťahaním za vlasy...

P: Zavedieme výchovné koncerty!

Nezávidíte Igorovi Timkovi to, že najviac spieval v G8?

R: Jáj, ja nemám čo Igorovi závidieť! To skôr on mne! Lebo my sme boli spolužiaci a ja som mal hodinky a on nemal!

Pre časopis

ZVONČEK

NOCADENŇ

